

## Arrest

nr. 175 901 van 6 oktober 2016  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 9 juni 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 mei 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDI, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 25 november 2015 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 24 mei 2016 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 25.11.2015 werd ingediend door:*

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Artikel 40bis van de wet van 15.12.1980, §2,3° bepaalt het volgende: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2° beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn.'

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt het volgende: 'de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Betrokkene diende op 25.11.2015 een aanvraag in, in functie van zijn stiefvader S. M. (...) van Belgische nationaliteit (rr.xxxxxxxxxx). Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen 'ten laste' te zijn van de Belgische referentiepersoon. Eerdere aanvragen gezinshereniging werden in het verleden geweigerd om die reden. Dit is ook nu weer het geval.

Ter staving van dit 'ten laste' zijn werden volgende documenten overgelegd: bewijs van het overmaken van geld aan betrokkene in het land van origine in 2012 en 2013, aanbevelingsbrief opgesteld door de lokale overheden dd. 04.07.2013, een document opgesteld door de lokale overheden dd 09.03.2010 bevestiging bloedverwantschap, loonfiches van de referentiepersoon voor de tewerkstelling bij Uw Helpende hand, opgesteld door Besox, Loonfiches van de tewerkstelling bij Uw Helpende Hand opgesteld door Besox van de moeder van betrokkene, loonfiches van de tewerkstelling bij BVBA Kares van de referentiepersoon.

De tewerkstelling van de referentiepersoon en zijn echtgenote werden ondertussen beëindigd (zie raadpleging van de RSZ-databank dolsis). Derhalve zijn de voorgelegde loonfiches van hen beiden achterhaald en kunnen wij niet verifiëren of zij heden over voldoende bestaansmiddelen beschikken overeenkomstig de bepalingen van art. 40ter van de wet van 15.12.1980. Betrokkene heeft nagelaten zijn dossier te actualiseren (arrest Raad van State nr 222.809 dd 12.03.2013) en voldoet dus niet aan de zorgvuldigingsplicht. De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 dient hier niet gemaakt te worden. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980, wel dat niet kan vastgesteld worden over welke bestaansmiddelen de referentiepersoon heden kan beschikken.

Omwille van deze redenen wordt het verblijfsrecht geweigerd aan betrokkene.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40bis, §§1 tot en met 3 en 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3.2 gezinsherenigingsrichtlijn 2004/38/CE, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen juncto schending van het gezag van gewijsde, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Enig onderdeel: schending van de aangevoerde bepalingen doordat verwerende partij zich heeft gebaseerd op een onjuiste feitengaring/onjuiste interpretatie van de voorgelegde bewijsstukken

Verzoeker heeft een aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden ingediend, teneinde zich bij zijn moeder en Belgische stiefvader te kunnenervoegen.

Art. 40bis §2, eerste lid, 3° Vw. bepaalt:

"§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;"

Art. 40ter Vw. bepaalt daarnaast:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- De familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;  
(...)"

De aanvraag van verzoeker werd geweigerd, zeggende de voorgelegde loonfiches van de moeder en stiefvader van verzoeker achterhaald zouden zijn en dat niet geverifieerd zou kunnen worden of zij heden over voldoende bestaansmiddelen beschikken (stuk 1):

"De tewerkstelling van de referentiepersoon en zijn echtgenote werden ondertussen beëindigd (zie raadpleging van de RSZ-databank dolsis). Derhalve zijn de voorgelegde loonfiches van hen beiden achterhaald en kunnen wij niet verifiëren of zij heden over voldoende bestaansmiddelen beschikken overeenkomstig de bepalingen van art. 40ter van de wet van 15.12.1980. Betrokkene heeft nagelaten zijn dossier te actualiseren (arrest Raad van State nr 222.809 dd 12.03.2013) en voldoet dus niet aan de zorgvuldigheidsplicht."

Bij de aanvraag had verzoeker de loonfiches van de afgelopen maanden van zijn moeder en stiefvader voorgelegd (stukken 11 en 12 aanvraag), alsmede loonfiches uit het jaar 2013, om aan te tonen dat zijn moeder en stiefvader over een vaste tewerkstelling beschikken, en dit al jarenlang.

Uit de motivering van verwerende partij valt vooreerst op dat hij spreekt over 'de referentiepersoon' en 'de echtgenote van de referentiepersoon'.

Dit geeft aan dat verwerende partij wederom een verschil heeft gemaakt in de beoordeling van de inkomens van de moeder en stiefvader van verzoeker, ondanks Uw Raad reeds eerder heeft geoordeeld dat verwerende partij niet enkel rekening mocht houden met het inkomen van de Belgische referentiepersoon, doch ook het inkomen van de echtgenote van de Belgische referentiepersoon diende te betrekken (RvV nr. 123 475 van 30 april 2014, in de zaak RvV 146 069/II):

"Echter, waar verweerder in de nota met opmerkingen stelt dat het betoog van verzoeker dat er geen rekening werd gehouden met het inkomen van zijn moeder faalt naar recht, kan hij niet worden gevolgd. Verweerder laat na te verwijzen naar een concrete bepaling in de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat er geen rekening kan worden gehouden met de inkomsten van de echtgenote van de Belgische referentiepersoon. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt, integendeel, dat het volstaat dat Unieburgers over voldoende bestaansmiddelen 'beschikken'. Wanneer verweerder onderzoekt of een burger van de Europese Unie voldoende bestaansmiddelen heeft, kan hij de inkomsten waarover de echtgenoot van deze burger beschikt niet buiten beschouwing laten (HvJ 23 maart 2006, C-408/03 Commissie/België). Verweerder dient derhalve wel rekening te houden met de inkomsten die door de echtgenote van de Belgische referentiepersoon werden voorgelegd."

Verwerende partij dient hoe dan ook rekening te houden met de inkomsten van de moeder van verzoeker, dewelke wel degelijk werden voorgelegd, en waarnaar verwerende partij trouwens zelf verwijst (stuk 1).

Welnu, verwerende partij voert aan dat een opzoeking via de RSZ-databank dolsis zou aangeven dat 'de tewerkstelling van de referentiepersoon en zijn echtgenote ondertussen werden beëindigd'.

Niets is minder waar.

De moeder van verzoeker werkt nog altijd voor Uw Helpende Hand BVBA (stuk 2).

Ook de stiefvader van verzoeker werkt nog steeds, zij het thans voor BVBA INDIAN TANDOORI (stuk 3).

De bewering van verwerende partij op grond van een opzoeking in de RSZ-databank is dan ook flagrant onjuist.

Het heeft er alle schijn naar dat verwerende partij enkel zou opgezocht hebben of de stiefvader van verzoeker ('de Belg') nog tewerkgesteld is bij BVBA KARES, quod non.

Hiermee is de kous echter niet af. De moeder van verzoeker werkt immers wel degelijk nog steeds bij dezelfde werkgever Uw Helpende Hand BVBA, en ook de stiefvader van verzoeker werkt nog steeds.

Verwerende partij schendt bijgevolg het gezag van gewijsde, door opnieuw geen rekening te houden met het inkomen van de moeder van verzoeker, terwijl Uw Raad in het dossier van verzoeker reeds eerder geoordeeld heeft dat dit wel dient te gebeuren.

Bovendien schendt verwerende partij de zorgvuldigheidsplicht, nu naar genoegen van recht kan aangetoond worden dat zowel de moeder als de stiefvader van verzoeker beide nog steeds tewerkgesteld zijn.

Bijgevolg is het eveneens onzin dat er niet zou geverifieerd kunnen worden wat het inkomen van de moeder en stiefvader van verzoeker is.

Bij de aanvraag werden loonfiches voorgelegd van zowel de stiefvader als moeder van verzoeker.

Zelfs als verwerende partij geen rekening meer wil houden met de loonfiches van de stiefvader van verzoeker, omdat hij niet langer tewerkgesteld zou zijn bij diezelfde werkgever (doch wel elders), dan nog kan niet anders dan rekening gehouden te worden met het inkomen van de moeder van verzoeker, die op heden nog steeds werkt bij BVBA Uw Helpende Hand.

*Uit de aangebrachte loonfiches van de maanden voorafgaand aan de aanvraag bleek de moeder van verzoeker in oktober 2015 een nettoloon van 1.458,27 EUR te hebben verdiend, en in september 2015 1.488,00 EUR.*

*Uit de meer recentere loonfiches van de moeder van verzoeker blijkt eveneens een nettoloon van om en bij de 1.400 EUR, bv. in januari 2016 1.382,16 EUR, februari 2016 1.465,62 EUR, maart 2016 1.488,83 EUR, ... (stuk 2).*

*Het inkomen van de moeder van verzoeker alleen al voldoet dus ruim aan het vereiste referentiebedrag. Er valt niet in te zien hoe verwerende partij dit niet zou kunnen geverifieerd hebben, tenzij hij (zoals vermoed wordt) enkel opzoeking gedaan zou hebben op basis van de Belgische stiefvader van verzoeker.*

*Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat het onderzoek en de interpretatie van de voorgelegde stukken door verwerende partij flagrant onjuist en ontoereikend is.*

*De negatieve beslissing steunt geheel op een foutief en onvoldoende onderzoek van de voorgelegde gegevens, alsmede van de gegevens waar verwerende partij toegang tot heeft (zoals de RSZ-databank).*

*Verzoeker heeft naar genoegen van recht aangetoond ten laste te zijn van zijn Belgische stiefvader en zijn moeder, en dat beide ouders (meer zelfs zijn moeder alleen al) voldoende inkomen genereren om hem te onderhouden.*

*Het inkomen is tevens stabiel en regelmatig, nu zowel de stiefvader als de moeder steeds tewerkgesteld zijn, en de moeder zelfs al jarenlang voor dezelfde werkgever.*

*Verwerende partij schendt dan ook de zorgvuldigheidsplicht, en hierdoor tevens de motiveringsplicht.*

*Het middel is gegrond.*

*Tweede onderdeel: schending van het aangevoerde middel doordat geen onderzoek werd gedaan naar de individuele behoeften van het gezin waarbij verzoeker zich wenste te vervoegen.*

*Verwerende partij voert in kleine geschreven letters aan in de bestreden beslissing dat er geen behoeftanalyse zou moeten gemaakt worden, omdat niet vastgesteld zou zijn dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn (stuk 1).*

*Ten onrechte.*

*Artikel 42 §1, tweede lid, Vw. bepaalt dat verwerende partij een analyse moet maken indien hij zou oordelen dat de voorwaarde van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen onvoldoende is aangetoond:*

*“Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.*

*Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid”.*

*(eigen onderlijning)*

*De wet stelt uitdrukkelijk dat het onderzoek dient (sic) gevoerd te worden, zodat het als een verplichting moet worden beschouwd. Zo oordeelde ook Uw Raad (RvV nr. 131 985 van 23 oktober 2014; Eigen onderlijning):*

*“Uit de duidelijke bepaling van artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet volgt dat de gemachtigde gehouden is een onderzoek te voeren naar de eigen en specifieke behoeften van de verzoekende partij, indien de bestaansmiddelen die zijn bijgebracht niet voldoende zijn aangetoond in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. “*

*Kortom, artikel 42 §1 Vw. houdt de verplichting in na te gaan op basis van de individuele behoeften van het gezin van verzoeker, of de vereiste bestaansmiddelen aanwezig zijn om te voorkomen dat verzoeker ten laste zou vallen van de openbare overheden (zie ook L. DENYS, Overzicht van het vreemdelingenrecht, UGA, Kortrijk, 2012, 2016-2017).*

*Uit het voorgaande blijkt dat er onterecht geoordeeld werd dat het inkomen van de Belgische stiefvader van verzoeker en van zijn moeder niet geverifieerd konden worden.*

*Minstens het inkomen van de moeder, die onophoudelijk bij dezelfde werkgever werkt, kon wel degelijk geverifieerd worden, en blijkt hoger te zijn dan het vereiste referentiebedrag.*

*Ondanks dit alles heeft verwerende partij geen onderzoek verricht, laat staan bijkomende informatie opgevraagd, noch een analyse gemaakt omtrent de behoeften van het gezin.*

Verwerende partij was verplicht een behoefteanalyse te maken.

Uw Raad aanvaardde nochtans eerder reeds een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wanneer uit de motivering geen dergelijke individuele behoeftenanalyse blijkt:

*“Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker als aanvulling bij zijn aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie een bewijs van ziekte-uitkering van zijn Belgische echtgenote heeft voorgelegd. Bij nazicht van dit document blijkt dat verzoekers echtgenote in oktober 2011 een inkomen genoot van ongeveer 1040 euro. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet een inkomen slechts als stabiel, toereikend en regelmatig kan worden beschouwd indien dit ten minste gelijk is aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Voor het jaar 2012 bedraagt dit 1047,48 euro per maand. De Raad stelt vast dat de ziekte-uitkering die verzoekers echtgenote in oktober 2011 heeft ontvangen lager is dan honderdtwintig procent van voornoemd bedrag. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om te oordelen dat “[u]it de voorgelegde documenten blijkt dat de Belgische echtgenote van betrokkene niet over voldoende inkomsten beschikt, zoals gesteld in artikel 40ter, [tweede lid van de vreemdelingenwet]”.*

*De Raad laat voorts gelden dat een aanvraag tot gezinshereniging niet automatisch wordt geweigerd indien niet is voldaan aan de in artikel 40ter, tweede lid van de vreemdelingenwet opgenomen voorwaarde betreffende de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Krachtens artikel 42, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet dient in dergelijk geval te worden onderzocht of de burger van de Unie die vervoegd wordt en zijn familieleden over andere inkomsten beschikken om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Verzoeker kan worden gevolgd in zijn stelling dat hierover niet wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, aangezien nergens uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris overeenkomstig artikel 42, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet een behoefteanalyse heeft uitgevoerd.*

*Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden. De bestreden beslissing bevat geen verwijzing naar artikel 42, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet noch een motivering inzake de bestaansmiddelen de referentiepersoon en haar familieleden nodig hebben om in hun eigen behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden”.*

*(RvV 29 maart 2012, nr. 78.310; Eigen onderlijning)*

*“Indien de gemachtigde niet bekend is met de eigen en specifieke behoeften van de verzoekende partij, en haar Belgische partner, dan voorziet artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet dat de gemachtigde hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van de bestaansmiddelen die zij nodig hebben om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de openbare overheden, kan doen overleggen door de betrokken vreemdeling. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de gemachtigde gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om inlichtingen in deze zin te vragen. Nochtans geeft de verzoekende partij in haar verzoekschrift concrete elementen aan die bij deze concrete behoefteanalyse in rekening hadden kunnen worden genomen.*

*De gemachtigde is derhalve op dit punt in gebreke gebleven om zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te baseren op correcte feitenvinding.*

*De motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden in het licht van artikel 42, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet.”*

*(RvV nr. 131 985 van 23 oktober 2014)*

*Verwerende partij kan bezwaarlijk volstaan met de stelling dat een behoefteanalyse ‘overbodig’ zou zijn, nu de wet expliciet voorschrijft dat de behoefteanalyse moet verricht worden.*

*Temeer daar het oordeel dat het inkomen niet geverifieerd kan worden flagrant onjuist is.*

*Huidig middel is dan ook ernstig en gegrond.”*

2.2. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing tot weigering van verblijf duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt,

met verwijzing naar de bepalingen van de artikelen 40bis en 40ter van de vreemdelingenwet, immers gesteld dat verzoeker geen recht op verblijf als persoon ten laste van een Belgisch onderdaan kan laten gelden daar uit de RSZ-databank dolsis blijkt dat de tewerkstelling van de referentiepersoon en zijn echtgenote ondertussen beëindigd werd zodat de voorgelegde loonfiches achterhaald zijn en dus niet kan nagegaan worden of zij heden over voldoende bestaansmiddelen beschikken. Nu niet blijkt wat de bestaansmiddelen zijn, is een behoefteanalyse niet nodig. Met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten is gemotiveerd dat toepassing werd gemaakt van de bepalingen van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet en werd vastgesteld dat verzoekers legaal verblijf in België is verstreken. Deze motiveringen zijn pertinent en draagkrachtig. Ze laten verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3. In de mate dat verzoeker aangeeft van oordeel te zijn dat de motieven die aan de basis liggen van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden niet deugdelijk zijn voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet iuncto artikel 40ter van deze wet. Voormelde wetsbepalingen voorzien dat een bloedverwant in neergaande lijn van een Belgisch onderdaan ook indien hij ouder is dan eenentwintig jaar een recht op verblijf van meer dan drie maanden kan laten gelden indien hij ten laste is van de Belgische onderdaan die hij begeleidt of vervoegt.

2.4. Ten bewijze van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon en diens echtgenote heeft de verzoekende partij volgende bewijzen voorgelegd:

-loonbrieven van de referentiepersoon S.M. bij Uw Helpende Hand bvba voor de periode 1 juni 2015 tot en met oktober 2015

-loonbrieven van de echtgenote van de referentiepersoon bij Uw Helpende Hand bvba van 1 mei 2015 tot en met oktober 2015.

Uit de dolsis-lijst die zich in het administratief dossier bevindt blijkt wel degelijk dat de referentiepersoon op 31 januari 2016 uit dienst is getreden bij Uw Helpende Hand bvba. Verzoekende partij kan evenwel gevolgd worden waar zij stelt dat de echtgenote van de referentiepersoon nog steeds in dienst is bij Uw Helpende Hand bvba nu uit de dolsis-lijst blijkt dat zij op 22 maart 2012 in dienst is getreden maar er geen datum van uitdiensttreding wordt vermeld. Verzoekende partij kan aldus gevolgd worden dat het motief in de bestreden beslissing dat de tewerkstelling van de echtgenote van de referentiepersoon volgens de RSZ-databank dolsis beëindigd zou zijn, volledig verkeerd is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht ligt voor nu niet blijkt dat de verwerende partij bij haar beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste gegevens. Er werd geen nota met opmerkingen door de verwerende partij ingediend.

2.5. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek naar de eventuele gegrondheid van de overige middelonderdelen dringt zich derhalve niet op.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

## **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 mei 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

## **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER